

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Εξηκοστό Έκτο

Αποκαλύπτοντας την Προφητεία: Η Γαλλική Επανάσταση, η Ρωσία του Πούτιν και η ουκρανική σύγκρουση

Jeff Pippenger
2024-03-29

Καθώς αρχίζουμε να εξετάζουμε την προτυπική απεικόνιση του καιρού του τέλους στο 1989, μέσω της προφητικής ιστορίας του δέκατου εδαφίου, είναι αναγκαίο να ανατρέξουμε στην ιστορία της τρίτης γενεάς αμφοτέρων των κέρατων του θηρίου της γης. Το 1913, το κέρας του θηρίου της γης, δηλαδή ο Ρεπουμπλικανισμός, άρχισε τη γενεά του συμβιβασμού με το παγκοσμιοποιητικό τραπεζικό σύστημα, και το 1919 το κέρας του αληθινού Προτεσταντισμού άρχισε τη γενεά του συμβιβασμού του με τους θεολόγους του αποστατημένου Προτεσταντισμού, καθώς επίσης και με την American Medical Association, καθώς παρέδιδε στον κόσμο τη διαπίστευση του εκπαιδευτικού του συστήματος. Αμφότερα τα κέρατα άρχισαν μια σχέση συμβιβασμού με τον κόσμο, η οποία θα άλλαζε την κατεύθυνση των αντιστοίχων μηνυμάτων τους από εκείνο το σημείο και έπειτα.

Σε εκείνη την ιστορική περίοδο, το σημείο αφετηρίας για τον βασιλέα του βορρά, καθώς και για τον βασιλέα του νότου των εσχάτων ημερών, έφθασε επίσης σε καμπή. Το Θαύμα της Φάτιμα συνέβη στις 13 Οκτωβρίου 1917, στη Φάτιμα της Πορτογαλίας. Αποτέλεσε την κορύφωση μιας σειράς μαριανών εμφανίσεων, τις οποίες είδαν τρία νεαρά ποιμενόπουλα: η Lucia dos Santos και τα εξαδέλφια της Francisco και Jacinta Marto. Σύμφωνα με τις αφηγήσεις που έδωσαν τα παιδιά, η Παρθένος Μαρία, η οποία προσδιορίστηκε ως η Κυρία μας της Φάτιμα, εμφανιζόταν σε αυτά τη 13η ημέρα κάθε μήνα από τον Μάιο έως τον Οκτώβριο του 1917.

Κατά την τελική εμφάνιση, στις 13 Οκτωβρίου 1917, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι συγκεντρώθηκαν στην Κόβα ντα Ίρια, κοντά στη Φάτιμα, αναμένοντας να γίνουν μάρτυρες ενός θαύματος, όπως είχαν προαναγγείλει τα παιδιά. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες, ο ήλιος φάνηκε να αλλάζει χρώματα, να περιστρέφεται και να χορεύει στον ουρανό. Το γεγονός αυτό έγινε γνωστό ως το Θαύμα του Ήλιου ή το Θαύμα της Φάτιμα.

Το Θαύμα της Φάτιμα είναι ένα σημαντικό γεγονός στην καθολική ιστορία και ευλάβεια, και έχει αποτελέσει αντικείμενο εκτεταμένης μελέτης, συζήτησης και θρησκευτικής ερμηνείας κατά τη διάρκεια των ετών. Τα γεγονότα στη Φάτιμα έχουν ασκήσει διαρκή επίδραση στη λαϊκή ευσέβεια, στη μαριολογική ευλάβεια και στην ερμηνεία αποκαλυπτικών θεμάτων εντός της Καθολικής Εκκλησίας.

Η Μπολσεβικική Επανάσταση έλαβε χώρα στη Ρωσία στις 7 Νοεμβρίου 1917, όταν οι μπολσεβικικές δυνάμεις, υπό την ηγεσία του Βλαντίμιρ Λένιν και του Μπολσεβικικού Κόμματος, κατέλαβαν καίρια κυβερνητικά κτίρια και υποδομές στην Πετρούπολη (σήμερα Αγία Πετρούπολη). Το γεγονός αυτό σηματοδότησε την κορύφωση της Ρωσικής Επανάστασης του 1917, η οποία είχε αρχίσει με την Επανάσταση του Φεβρουαρίου νωρίτερα το ίδιο έτος, που

οδήγησε στην παραίτηση του Τσάρου Νικολάου Β΄ και στην εγκαθίδρυση προσωρινής κυβέρνησης.

Κατά τη διάρκεια της Επανάστασης, οι Μπολσεβίκοι ανέτρεψαν επιτυχώς την προσωρινή κυβέρνηση και εγκαθίδρυσαν σοβιετικό έλεγχο επί της Ρωσίας. Οι Μπολσεβίκοι διακήρυξαν την εγκαθίδρυση ενός σοσιαλιστικού κράτους και άρχισαν να εφαρμόζουν το επαναστατικό τους πρόγραμμα, περιλαμβανομένων της εθνικοποίησης της βιομηχανίας, της αναδιανομής της γης και της αποχώρησης της Ρωσίας από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Η Οκτωβριανή Επανάσταση οδήγησε τελικώς στη δημιουργία της Σοβιετικής Ένωσης και είχε βαθιές και εκτεταμένες συνέπειες για τη Ρωσία και τον κόσμο, διαμορφώνοντας την πορεία της ιστορίας του 20ού αιώνα.

Ο Ιησούς εικονογραφεί το τέλος με την αρχή, και για να διακρίνει κανείς πλήρως τον βασιλέα του βορρά και τον βασιλέα του νότου των εσχάτων ημερών, είναι αναγκαίο να κατανοήσει τις απαρχές τους. Οι κυριολεκτικοί βασιλείς του νότου και του βορρά που προσδιορίζονται στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ ορίζονται ως η δύναμη που εξουσιάζει την κυριολεκτική περιοχή της Αιγύπτου ως βασιλεύς του νότου, και η δύναμη που εξουσιάζει την κυριολεκτική γεωγραφική περιοχή που συνδέεται με τη Βαβυλώνα ως βασιλεύς του βορρά.

Η κατά γράμμα προφητεία μετεβλήθη σε πνευματική προφητεία κατά τον καιρό του σταυρού, όταν ο αρχαίος κατά γράμμα Ισραήλ μετεβαίνει προς τον σύγχρονο πνευματικό Ισραήλ. Η κατά γράμμα ειδωλολατρική Ρώμη κατεπάτησε την κατά γράμμα Ιερουσαλήμ επί τριάμισι κατά γράμμα έτη, από το 67 μ.Χ. έως το 70 μ.Χ., και η πνευματική παπική Ρώμη κατεπάτησε την πνευματική Ιερουσαλήμ επί τριάμισι πνευματικά έτη.

Ἡ πνευματικὴ Βαβυλῶν ταυτοποιεῖται στὸ δέκατο ἕβδομο κεφάλαιο τῆς Ἀποκαλύψεως ὡς ἡ πόρνη ἢ ὁποῖα πορνεύει μὲ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς. Ἡ πνευματικὴ Αἴγυπτος ταυτοποιεῖται στὸ ἐνδέκατο κεφάλαιο τῆς Ἀποκαλύψεως ὡς ἡ ἄθνη Γαλλία. Οἱ σύγχρονες ἐκδηλώσεις τοῦ πνευματικοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴ θανατηφόρο πληγὴ του κατὰ τὸν καιρὸ τοῦ τέλους τὸ 1798 καὶ κατόπιν ἀντεπετέθη ἐναντίον τῆς σύγχρονης ἐκδηλώσεως τοῦ πνευματικοῦ βασιλέως τοῦ νότου κατὰ τὸν καιρὸ τοῦ τέλους τὸ 1989, ἀπεικονίζονται ἀμφοτέρως στὸ τεσσαρακοστὸ ἐδάφιο τοῦ ἐνδεκάτου κεφαλαίου τοῦ Δανιήλ. Ἀμφοτέρως οἱ δυνάμεις ἔχουν τὴν προέλευσή τους, στὴν ἔσχατη ἡμερῶν ἐκδήλωσή τους, στὸ χρονικὸ διάστημα 1917–1918, τὸ ὁποῖο εἶναι τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα μὲ τὴ γενεὰ τοῦ συμβιβασμοῦ γιὰ τὰ δύο κέρατα τοῦ θηρίου τῆς γῆς. Αὐτὲς οἱ ἀρχὲς πρέπει νὰ ἀναγνωρισθοῦν, ὥστε νὰ ἐφαρμοσθοῦν ὀρθῶς τὰ τέλη. Οἱ ἀρχὲς τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν βασιλέων τοῦ βορρᾶ καὶ τοῦ νότου ἀμφοτέρως ἀρχίζουν ἀπὸ τὴ Γαλλικὴ Ἐπανάσταση.

Τον δέκατο ἕκτο αἰῶνα ἡ Μεταρρύθμιση, προσφέροντας στὸν λαὸ μια ανοικτὴ Βίβλο, εἶχε ἐπιδιώξει νὰ εἰσέλθει σὲ ὅλες τις χώρες τῆς Ευρώπης. Μερικὰ ἔθνη τὴν υποδέχθηκαν μὲ ἀγαλλίαση, ὡς ἀγγελιαφόρο τοῦ Ουρανοῦ. Σὲ ἄλλες χώρες ὁ παπισμὸς κατόρθωσε, σὲ μεγάλο βαθμὸ, νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰσοδὸ τῆς· καὶ τὸ φῶς τῆς βιβλικῆς γνώσεως, μὲ τις ἐξυψωτικὲς τοῦ ἐπιδράσεις, ἀποκλείσθηκε σχεδὸν ολοκληρωτικὰ. Σὲ μία χώρα, ἀν καὶ τὸ φῶς βρῆκε εἰσοδὸ, δὲν κατελήφθη ἀπὸ τὸ σκότος. Ἐπὶ αἰῶνες, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ πλάνη ἀγωνίζονταν γιὰ τὴν ἐπικράτηση. Τελικὰ τὸ κακὸ θριάμβευσε, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Ουρανοῦ ἐξωθήθηκε πρὸς τὰ ἔξω. «Καὶ αὕτη εἶναι ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον

το σκότος παρά το φως». Ιωάννης 3:19. Το έθνος αφέθηκε να θερίσει τα αποτελέσματα της πορείας την οποία είχε επιλέξει. Ο περιορισμός του Πνεύματος του Θεού αφαιρέθηκε από έναν λαό που είχε καταφρονήσει το δώρο της χάριτός Του. Στο κακό επετράπη να φθάσει στην πλήρη ωρίμανσή του. Και ολόκληρος ο κόσμος είδε τον καρπό της εκούσιας απορρίψεως του φωτός.

«Ο πόλεμος κατά της Βίβλου, ο οποίος διεξαγόταν επί τόσους αιώνες στη Γαλλία, κορυφώθηκε στις σκηνές της Επανάστασης. Εκείνη η φοβερή έκρηξη δεν ήταν παρά το νόμιμο αποτέλεσμα της καταστολής των Γραφών από τη Ρώμη. Παρουσίασε την πλέον εντυπωσιακή απεικόνιση που ο κόσμος έχει ποτέ αντικρίσει της εφαρμογής της παπικής πολιτικής—μια απεικόνιση των αποτελεσμάτων προς τα οποία, επί περισσότερο από χίλια χρόνια, έτεινε η διδασκαλία της Ρωμαϊκής Εκκλησίας.»

«Η καταστολή των Γραφών κατά την περίοδο της παπικής υπεροχής είχε προειπωθεί από τους προφήτες· και ο Αποκαλυπτής επισημαίνει επίσης τα φοβερά αποτελέσματα που επρόκειτο να επέλθουν ιδιαιτέρως στη Γαλλία από την κυριαρχία του “ανθρώπου της αμαρτίας”». Η Μεγάλη Διαμάχη, 265, 266.

Η Γαλλική Επανάσταση προκλήθηκε από την καταστολή των Γραφών «κατά την περίοδο της παπικής υπεροχής». Η γέννηση του αθεϊσμού, ο οποίος επρόκειτο να καταστεί ο αρχέχθρος του παπισμού, προκλήθηκε από τον ίδιο τον παπισμό. Η Γαλλική Επανάσταση έλαβε χώρα από το 1789 έως το 1799, αλλά το αθεϊστικό επαναστατικό πνεύμα που άρχισε στη Γαλλία συνέχισε να εξαπλώνεται σε ολόκληρη την Ευρώπη και πέραν αυτής. Εκατόν δεκαοκτώ έτη μετά το τέλος της επανάστασης στη Γαλλία, άρχισε στη Ρωσία η Ρωσική Επανάσταση. Η επανάσταση του αθεϊσμού που άρχισε στη Γαλλία κατέληξε στη Ρωσία, και το 1917 η Ρωσία κατέστη ο προφητικός εκπρόσωπος του έθνους που συμβολίζεται από τον αθεϊσμό της Αιγύπτου. Η δύναμη του δράκοντος, η οποία παριστάνεται ως ο βασιλεύς του νότου, είχε μεταφερθεί από τη Γαλλία στη Ρωσία.

Η επανάσταση στη Γαλλία εκπροσωπήθηκε, πολιτικά και προφητικά, από τον Ναπολέοντα Βοναπάρτη, και υπό αυτή την έννοια, ο Ναπολέων αντιπροσωπεύει τον πρώτο ηγέτη ενός έθνους που εγκαθιδρύθηκε μέσω μιας επανάστασης η οποία προκλήθηκε από την αθεΐα της Αιγύπτου. Ο ναρκισσισμός του Ναπολέοντα επαναλαμβάνεται εύστοχα από τον ναρκισσισμό του Πούτιν.

Ο Ναπολέων είχε οξεία επίγνωση της δύναμης της εικόνας και της προπαγάνδας, όπως και ο Πούτιν, ο οποίος υπήρξε πρώην αξιωματικός της KGB. Η KGB ειδικεύεται στην προπαγάνδα. Ο Ναπολέων χρησιμοποίησε την προσωπογραφία ως μέσο προβολής προς το κοινό της εξουσίας, της ισχύος και της ηγετικής του εικόνας. Παρήγγειλε πορτρέτα από μερικούς από τους πλέον διακεκριμένους καλλιτέχνες της εποχής του, μεταξύ των οποίων ο Jacques-Louis David, ο Antoine-Jean Gros και ο Jean-Auguste-Dominique Ingres, μεταξύ άλλων.

Αυτές οι προσωπογραφίες απεικόνιζαν τον Ναπολέοντα σε διάφορες στάσεις και περιβάλλοντα, από επίσημες κρατικές προσωπογραφίες έως πιο ανεπίσημες σκηνές. Δεν χρησίμευαν μόνο ως προσωπικά ενθύμια για τον ίδιο τον Ναπολέοντα, αλλά και ως μέσα διάδοσης της εικόνας και της επιρροής του, τόσο στο εσωτερικό όσο και διεθνώς. Ο Πούτιν έχει επιτελέσει ακριβώς το ίδιο έργο

για τον εαυτό του, με πληθώρα εικόνων του σε περιβάλλοντα που ανταγωνίζονται επάξια εκείνα οποιουδήποτε σύγχρονου influencer στο Διαδίκτυο.

Στην αρχή της Γαλλικής Επανάστασης ο βασιλιάς, η οικογένειά του και το επιτελείο του ανετράπησαν και εκτελέστηκαν. Στην αρχή της Ρωσικής Επανάστασης ο Τσάρος, η οικογένειά του και το επιτελείο του ανετράπησαν και εκτελέστηκαν. Η επανάσταση που άρχισε στη Γαλλία κορυφώθηκε στη Ρωσία. Η Γαλλική Επανάσταση αποτελεί το θέμα της προφητείας του ενδεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, και επομένως η Γαλλική Επανάσταση υπόκειται στους κανόνες της προφητικής ερμηνείας. Ο Ιησούς πάντοτε εικονογραφεί το τέλος ενός πράγματος με την αρχή ενός πράγματος, ώστε η Ρωσική Επανάσταση να είναι το τέλος της Γαλλικής Επανάστασης.

Ο Βλαντίμιρ Πούτιν αντιπροσωπεύει τον τελευταίο ηγέτη ενός έθνους που εγκαθιδρύθηκε μέσω μιας επανάστασης η οποία προκλήθηκε με την αθεΐα της Αιγύπτου. Ο πρώτος ηγέτης της Ρωσίας ήταν ο Βλαντίμιρ Λένιν. Το όνομα «Βλαντίμιρ» είναι σλαβικής προελεύσεως και αποτελείται από δύο στοιχεία: «vlad» και «mir». Το «vlad» προέρχεται από τη σλαβική ρίζα «vladeti», η οποία σημαίνει «να κυβερνά» ή να ασκεί εξουσία. Το «mir» σημαίνει «κόσμος». Ο πρώτος Βλαντίμιρ (Λένιν) αποτελεί τύπο του τελευταίου Βλαντίμιρ (Πούτιν), ο οποίος επίσης αποτελείται σε τύπο από τον πρώτο ηγέτη της επανάστασης της αθεΐας (Ναπολέοντα).

Μετά την ήττα του Ναπολέοντα στον Πόλεμο του Έκτου Συνασπισμού και τη Συνθήκη του Φοντενεμπλώ τον Απρίλιο του 1814, παραιτήθηκε από τον θρόνο της Γαλλίας και εξορίστηκε στο μεσογειακό νησί της Έλβας. Του παραχωρήθηκε κυριαρχία επί του νησιού και του επιτράπη να διατηρήσει τον τίτλο του Αυτοκράτορα, αν και σε πολύ περιορισμένη πλέον ιδιότητα. Ο Ναπολέων παρέμεινε στην Έλβα περίπου δέκα μήνες, κατά τη διάρκεια των οποίων κατέστρωσε σχέδια για να επανέλθει στην εξουσία στη Γαλλία. Μετά την απόδρασή του από την Έλβα και τη σύντομη επάνοδό του στην εξουσία στη Γαλλία κατά τη διάρκεια των Εκατό Ημερών, ο Ναπολέων ηττήθηκε αποφασιστικά στη Μάχη του Βατερλώ τον Ιούνιο του 1815. Μετά από αυτή την ήττα, οι Συμμαχικές δυνάμεις, και ιδιαίτερα η Μεγάλη Βρετανία, ήταν αποφασισμένες να εμποδίσουν τον Ναπολέοντα να προκαλέσει οποιαδήποτε περαιτέρω αναστάτωση. Κατά συνέπεια, εξορίστηκε εκ νέου, αυτή τη φορά στο απομακρυσμένο νησί της Αγίας Ελένης στον Νότιο Ατλαντικό. Ο Ναπολέων πέρασε το υπόλοιπο της ζωής του εξόριστος στην Αγία Ελένη έως τον θάνατό του το 1821.

Ο Πούτιν είναι εκπρόσωπος της παλαιάς φρουράς της KGB. Η KGB ήταν η κύρια υπηρεσία ασφαλείας και πληροφοριών της Σοβιετικής Ένωσης από το 1954 έως τη διάλυσή της το 1991. Ήταν υπεύθυνη για την εσωτερική ασφάλεια, την αντικατασκοπεία και τη συλλογή πληροφοριών, τόσο στο εσωτερικό όσο και διεθνώς. Η KGB ήταν γνωστή για το εκτεταμένο δίκτυο κατασκόπων της, τις επιχειρήσεις παρακολούθησης και τον ρόλο της στη διατήρηση του ελέγχου του κομμουνιστικού καθεστώτος επί του πληθυσμού. Ο Βλαντίμιρ Πούτιν υπήρξε μέλος της KGB (Επιτροπή Κρατικής Ασφαλείας), της κύριας υπηρεσίας ασφαλείας και πληροφοριών της Σοβιετικής Ένωσης.

Ο Πούτιν εντάχθηκε στην KGB το 1975, μετά την αποφοίτησή του από το Κρατικό Πανεπιστήμιο του Λένινγκραντ. Ο Πούτιν εργάστηκε για την KGB έως την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης

το 1991, έπειτα από την οποία εισήλθε στην πολιτική και τελικώς έγινε Πρόεδρος της Ρωσίας το 2000. Το υπόβαθρό του στην KGB έχει ασκήσει σημαντική επιρροή στην προσέγγισή του ως προς τη διακυβέρνηση και την εξωτερική πολιτική. Η πρώτη εξορία του Ναπολέοντα στη νήσο Έλβα αντιπροσωπεύει την ιστορία από το 1991 έως το έτος 2000, όταν επανήλθε η φιλοσοφία της KGB. Όταν ο Πούτιν τελικώς ηττηθεί, όπως παριστάνεται στα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε, εκείνη η δεύτερη ήττα (η πρώτη ήταν το 1989) προτυπώνεται από το Βατερλώ και τη δεύτερη εξορία του Ναπολέοντα, όπου και πέθανε.

Ο Ναπολέων επέφερε το θανάσιμο πλήγμα στον παπισμό το 1798 και το 1799. Το 1799 η Γαλλική Επανάσταση έληξε στη Γαλλία, αλλά έως το 1917 είχε φθάσει στη Ρωσία με την Μπολσεβικική Επανάσταση. Το 1917 έλαβε χώρα στην Πορτογαλία το θαύμα της Φάτιμα, και στα τρία παιδιά που υποτίθεται ότι επικοινωνήσαν με τη Μαρία και τον Ιωσήφ δόθηκαν τρία μυστικά μηνύματα. Τα τρία μηνύματα ήταν μυστικά με την έννοια ότι επρόκειτο να αναγνωσθούν μόνο από τον πάπα, τον βασιλέα του βορρά. Τα μηνύματα κατηύθυναν τον πάπα να συγκαλέσει ειδική σύναξη με τους ηγέτες της Καθολικής Εκκλησίας και να τελέσει ειδική τελετή, προκειμένου να αφιερώσει τη Ρωσία, η οποία μόλις κατά το προηγούμενο έτος είχε καταστεί κομμουνιστική Ρωσία, στην παρθένο Μαρία.

Τα μηνύματα περιείχαν προειδοποίηση ότι, εάν ο πάπας αρνούταν να συμμορφωθεί με την εντολή να αφιερώσει τη Ρωσία στη Μαρία, ο κόσμος θα υφίστατο έναν ακόμη παγκόσμιο πόλεμο (ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος επρόκειτο να λήξει τον μήνα μετά το θαύμα). Τα μηνύματα της Φάτιμα κατέστησαν δομή για τη συντηρητική καθολική προφητική ερμηνεία. Προσδιόρισαν έναν αγώνα εντός της Καθολικής Εκκλησίας μεταξύ του συντηρητικού καθολικισμού, τον οποίο εκπροσωπούσαν ο πάπας Ιωάννης Παύλος Β΄ και η Πρώτη Σύνοδος του Βατικανού, και του φιλελεύθερου καθολικισμού, τον οποίο εκπροσωπούν ο σημερινός «woke-πάπας» και η Δεύτερη Σύνοδος του Βατικανού.

Στα μηνύματα της Φάτιμα, ο «καλός πάπας» ήταν ο «λευκός πάπας», και ο «κακός πάπας» ήταν ο «μαύρος πάπας». Ο καλός πάπας, ο Πάπας Ιωάννης Παύλος Β΄, ήταν ο συντηρητικός πάπας που προσδιόριζε την Παρθένο της Φάτιμα ως το καθοδηγητικό του είδωλο, και ο κακός πάπας είναι ο woke-πάπας, ο οποίος επίσης απορρίπτει οποιαδήποτε μηνύματα από τη λεγόμενη παρθένο Μαρία. Όταν επισκέπτεστε το ιερό στη Φάτιμα της Πορτογαλίας, καθώς εισέρχεστε στον χώρο, η είσοδος βρίσκεται τοποθετημένη ανάμεσα σε δύο γιγάντια αγάλματα, ενός μαύρου πάπα από τη μία πλευρά και ενός λευκού πάπα από την άλλη, εκπροσωπώντας έτσι την εσωτερική διαμάχη που προσδιορίζεται στις προφητείες της Φάτιμα.

Το άλλο στοιχείο των τριών μυστικών μηνυμάτων της Φάτιμα ήταν η έμφασή του στον πόλεμο μεταξύ του Καθολικισμού (του βασιλέως του βορρά) και της αθεΐας (του βασιλέως του νότου). Χωρίς να αναγνωρισθεί ότι ο πόλεμος του Καθολικισμού και της αθεϊστικής Ρωσίας αποτελεί θέμα της σατανικής προφητείας, η οποία κατευθύνει ένα μεγάλο ποσοστό του Καθολικισμού, είναι δύσκολο, αν όχι αδύνατον, να κατανοηθεί η υποστήριξη που παρείχε η Καθολική εκκλησία στη Ναζιστική Γερμανία κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η Πολιορκία του Λένινγκραντ, η οποία διήρκεσε από τις 8 Σεπτεμβρίου 1941 έως τις 27 Ιανουαρίου 1944 κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, υπήρξε μία από τις μακρότερες και σκληρότερες πολιορκίες στην ιστορία. Η Μάχη του Στάλινγκραντ, η οποία έλαβε χώρα από τις 23 Αυγούστου 1942 έως τις 2 Φεβρουαρίου 1943, θεωρείται συχνά η πλέον αιματηρή και σημαντική μάχη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Προκάλεσε τεράστιες απώλειες και στις δύο πλευρές, με εκτιμήσεις που υπερβαίνουν τα 2 εκατομμύρια συνολικών απωλειών, περιλαμβανομένων των νεκρών, των τραυματιών και των αιχμαλώτων στρατιωτών. Η Μάχη του Στάλινγκραντ σηματοδότησε επίσης καμπή στον πόλεμο, καθώς κατέληξε σε αποφασιστική σοβιετική νίκη επί του γερμανικού στρατού και οδήγησε στην τελική ήττα της ναζιστικής Γερμανίας.

Χωρίς να αναγνωρισθεί ότι ο πόλεμος της ναζιστικής Γερμανίας εναντίον της Ρωσίας, ιδιαιτέρως στις δύο μάχες που μόλις αναφέρθηκαν, καθιστά δυσχερή την κατανόηση του ρόλου της Γερμανίας ως μυστικού συμμάχου της Καθολικής Εκκλησίας. Χωρίς την κατανόηση των προϋποθέσεων ενός πνευματικού πολέμου μεταξύ του Καθολικισμού, ο οποίος υποκινούνταν από τη σατανική προφητεία της Μαρίας της Φάτιμα, και της αθεΐας της Ρωσίας, και κατόπιν της κομμουνιστικής Σοβιετικής Ένωσης, διαφεύγει η λογική του ότι ο Καθολικισμός απέκρυπτε μυστικά και κατόπιν μετέφερε ναζιστές εγκληματίες πολέμου ανά την υφήλιο μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Οι Ναζί υπήρξαν ο στρατός δι' αντιπροσώπου του Καθολικισμού στον αγώνα του εναντίον της Ρωσίας.

Είναι μέσα σε αυτή την προφητική λογική που ο Πούτιν, ο ηγέτης της αθεϊστικής Ρωσίας, εμπλέκεται σε έναν πόλεμο στην Ουκρανία, της οποίας οι ηγέτες είναι δημοσίως γνωστό ότι είναι Ναζί. Τα χερσαία στρατεύματα του πολέμου της Φάτιμα εναντίον της αθεΐας, από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και εξής, είναι ο φασισμός και ο ναζισμός. Βεβαίως, παρότι αυτή η πραγματικότητα σχετικά με τους ηγέτες της ουκρανικής κυβέρνησεως είναι επαρκώς τεκμηριωμένη, η σύγχρονη εκδήλωση του Υπουργείου του Ράιχ για τη Δημόσια Διαφώτιση και Προπαγάνδα του Χίτλερ (τα κυρίαρχα μέσα ενημερώσεως), έχει συγκαλύψει αυτά τα γεγονότα όσο καλύτερα μπορούσε.

Το όνομα «Ουκρανία» προέρχεται από τη σλαβική λέξη «ukraina», η οποία σημαίνει «μεθόριος» ή «η άκρη». Ο όρος ιστορικά αναφερόταν στις παραμεθόριες περιοχές της Ρως του Κιέβου, του μεσαιωνικού κράτους που προηγήθηκε της σύγχρονης Ουκρανίας, και βρίσκεται στο σταυροδρόμι μεταξύ της Ανατολικής Ευρώπης και της Ευρασίας. Καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας, υπήρξε σημείο συνάντησης μεταξύ διαφόρων πολιτισμών, πολιτισμικών παραδόσεων και αυτοκρατοριών, συμπεριλαμβανομένης της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, της Ρωσικής Αυτοκρατορίας και άλλων. Η στρατηγική της θέσης την κατέστησε παραμεθόρια περιοχή που γνώρισε σημαντικές πολιτισμικές, πολιτικές και στρατιωτικές αλληλεπιδράσεις. Κατά τη μεσαιωνική περίοδο, η Ουκρανία ήταν η παραμεθόρια περιοχή της Ρως του Κιέβου, η οποία ήταν ένα ισχυρό κράτος που περιλάμβανε τμήματα της σύγχρονης Ουκρανίας, της Ρωσίας και της Λευκορωσίας. Καθώς η Ρως του Κιέβου επεκτεινόταν και συρρικνωνόταν με την πάροδο του χρόνου, τα σύνορά της συχνά μετατοπίζονταν, και η Ουκρανία παρέμενε στην περιφέρεια του κράτους.

Μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης το 1989, όπως παριστάνεται στο δέκατο εδάφιο, τα εδάφια ένδεκα και δώδεκα προσδιορίζουν μία μάχη στην οποία ο βασιλιάς του νότου αντεπιτίθεται και υπερσχύει του βασιλιά του βορρά. Η μάχη εκείνη διεξήχθη στη Ραφία, η οποία αποτελούσε το μεθόριο των επικρατειών του βασιλιά του νότου και του βασιλιά του βορρά.

Η Μάχη της Ραφίας, η οποία έλαβε χώρα το 217 π.Χ., έλαβε την ονομασία της από την πόλη πλησίον της οποίας διεξήχθη. Η Ραφία ήταν πόλη ευρισκόμενη στην παραλιακή περιοχή της αρχαίας Παλαιστίνης, κοντά στα σύνορα μεταξύ του Πτολεμαϊκού Βασιλείου της Αιγύπτου και της Σελευκιδικής Αυτοκρατορίας. Κατά τον χρόνο της μάχης, τα σύνορα μεταξύ του Πτολεμαϊκού Βασιλείου της Αιγύπτου, το οποίο κυβερνούσε ο βασιλεύς Πτολεμαίος Δ΄ Φιλοπάτωρ, και της Σελευκιδικής Αυτοκρατορίας, την οποία κυβερνούσε ο βασιλεύς Αντίοχος Γ΄, βρίσκονταν στην περιοχή της Ραφίας. Η μάχη διεξήχθη πλησίον αυτής της μεθοριακής περιοχής, καθώς αμφοτέρως οι πλευρές επιδίωκαν να εδραιώσουν τον έλεγχο τους επί στρατηγικών εδαφών στο Λεβάντε.

Η αρχαία πόλη Ραφία βρίσκεται πλησίον της σύγχρονης πόλεως Ράφα. Η Ράφα είναι πόλη κειμένη στο νότιο τμήμα της Λωρίδας της Γάζας, η οποία αποτελεί μέρος των παλαιστινιακών εδαφών. Μετά τη νίκη του Πτολεμαίου στη Ραφία το 217 π.Χ., αυτός εγκαινίασε διωγμούς κατά των Ιουδαίων στην Ιερουσαλήμ, καθώς και στην Αίγυπτο. Η νίκη υπήρξε βραχύβια και, ούτως ειπείν, συνάντησε το Βατερλώ του στα επόμενα τρία εδάφια. Στο εδάφιο δεκατρία, ο προηγουμένως ηττημένος βασιλεύς του βορρά επιστρέφει και έως το εδάφιο δεκαπέντε κατακλύζει τον βασιλέα του νότου.

Η νίκη του Πούτιν στην Ουκρανία θα χρησιμοποιηθεί από τον Πούτιν, πρώην αξιωματικό της KGB που ειδικευόταν στην προπαγάνδα, κατά πάσα πιθανότητα για να αποκαλύψει τις ναζιστικές ρίζες της ουκρανικής ηγεσίας, και επίσης για να αποκαλύψει εκείνους στον Δυτικό Κόσμο που υποστήριζαν το καθεστώς από οικονομική απληστία, και αναμφίβολα επίσης για να αποκαλύψει τις κρυφές μυστικές εγκαταστάσεις και τα βιολογικά εργαστήρια που χρησιμοποιήθηκαν από τους παγκοσμιοποιητές, τα οποία έχουν χρηματοδοτηθεί από τους φορολογουμένους των Ηνωμένων Πολιτειών.

Αυτές οι αποκαλύψεις θα καταστρέψουν τα τρέχοντα συνθήματα των παγκοσμιοποιητών του κόσμου, καθώς και των φερέφωνων του Δημοκρατικού Κόμματος στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτή η νίκη του Πούτιν θα παράσχει την εντολή στον όγδοο Πρόεδρο, ο οποίος είναι εκ των επτά, να αναλάβει τον ρόλο του ως του προφητικού δεσπότη που εισέρχεται στην ιστορία ακριβώς πριν από το εδάφιο δεκαέξι· και το εδάφιο δεκαέξι είναι ο νόμος της Κυριακής που σύντομα έρχεται.

Στο εδάφιο δεκατρία, ο βασιλεύς του βορρά άνασυγκροτεί τὸν στρατό του, καὶ στὸ εδάφιο δεκατέσσερα, ἡ εἰδωλολατρικὴ Ἰώμη εἰσάγεται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία, ἂν καὶ δὲν εἶναι ἀκόμη ὁ βασιλεύς του βορρά. Ἐκεῖ προσδιορίζεται ὡς τὸ σύμβολο ποὺ «ἐδραιώνει τὴν ὄραση», καὶ ὡς ἡ δύναμη ποὺ ὑψώνει τὸν ἑαυτὸ της καὶ ἔπειτα πέφτει. Μετὰ τὴ νίκη τοῦ Putin στὸν πόλεμο στὴν Ukraine, ὁ παπισμὸς θὰ ἀρχίσει νὰ ὑψώνει τὸν ἑαυτὸ του μέσα στὴν παγκόσμια πολιτικὴ, λίγο πρὶν ἀπὸ τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς στὸ εδάφιο δεκαέξι.

Η Γαλλική Επανάσταση και η σύνδεσή της με τη Ρωσική Επανάσταση· ο Ναπολέων και ο Πούτιν· το θαύμα της Φατίμα και τα τρία του μυστικά· η μυστική συμμαχία μεταξύ του Βατικανού και του

Χίτλερ, η μυστική συμμαχία μεταξύ του Βατικανού και του Ρήγκαν, όλα αυτά είναι προφητικοί «τροχοί» που διασταυρώνονται στην ιστορία των εδαφίων ένδεκα έως δεκαπέντε, τα οποία εκτυλίσσονται κατά την περίοδο από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έως τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ήταν σημαντικό να παρατεθεί μια σύντομη περίληψη αυτών των προφητικών «τροχών» προτού εξετάσουμε το εδάφιο δέκα.

Το ακόλουθο άρθρο προέρχεται από το «NBC News», το οποίο ανήκει όσο γίνεται περισσότερο στα «κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης», και τα «MSM» αποτελούν τη σύγχρονη εκδοχή της προπαγανδιστικής μηχανής του Χίτλερ κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Το άρθρο είναι, βεβαίως, αντι-Πούτιν, αντιρωσικό και φιλοουκρανικό, αλλά αυτό δεν είναι το ζήτημα. Ως πολίτες της επουράνιας βασιλείας, ο λαός του Θεού δεν πρέπει να τάσσεται υπέρ καμίας πλευράς ενός σατανικού έργου, και κάθε πόλεμος είναι σατανικό έργο.

Σκοπός αυτού του άρθρου είναι να καταστήσει δυνατό σε όσους δεν είναι εξοικειωμένοι με τον προφητικό πόλεμο μεταξύ του Καθολικισμού (του βασιλέως του βορρά) και του αθεϊσμού (του βασιλέως του νότου), καθώς και με το γεγονός ότι στον πόλεμο αυτών των δύο προφητικών δυνάμεων ο Ναζισμός έχει χρησιμοποιηθεί ως στρατός αντιπροσώπου του Καθολικισμού (όπως χρησιμοποιήθηκαν οι Ηνωμένες Πολιτείες το 1989). Οι σπουδαστές της προφητείας χρειάζεται να έχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, ώστε να διακρίνουν ότι το ιστορικό υπόβαθρο του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου και του Ψυχρού Πολέμου παριστάνεται στον παρόντα πόλεμο στην Ουκρανία, καθώς αυτός εκπληρώνει τα εδάφια ένδεκα και δώδεκα του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ.

«Ιστορικά γεγονότα, τα οποία έδειχναν την άμεση εκπλήρωση της προφητείας, τέθηκαν ενώπιον του λαού, και η προφητεία έγινε αντιληπτή ως μια συμβολική απεικόνιση γεγονότων που εκτείνονται έως το τέλος της ιστορίας αυτής της γης». Selected Messages, βιβλίο 2, σ. 102.

Άρθρο του NBC News: «Το ναζιστικό πρόβλημα της Ουκρανίας είναι υπαρκτό, ακόμη κι αν ο ισχυρισμός του Πούτιν περί “αποναζιστικοποίησης” δεν είναι»

Από τις πολλές διαστρεβλώσεις που κατασκεύασε ο Ρώσος Πρόεδρος Βλαντίμιρ Πούτιν για να δικαιολογήσει τη ρωσική επίθεση κατά της Ουκρανίας, ίσως η πιο παράδοξη είναι ο ισχυρισμός του ότι η ενέργεια αυτή έγινε για να «αποναζιστικοποιηθεί» η χώρα και η ηγεσία της. Προκειμένου να τεκμηριώσει την απόφασή του να εισέλθει στο έδαφος της γειτονικής χώρας με τεθωρακισμένα άρματα και μαχητικά αεροσκάφη, ο Πούτιν δήλωσε ότι η κίνηση αυτή έγινε «για να προστατευθούν άνθρωποι» οι οποίοι έχουν «υποβληθεί σε εκφοβισμό και γενοκτονία», και ότι η Ρωσία «θα επιδιώξει την αποστρατιωτικοποίηση και την αποναζιστικοποίηση της Ουκρανίας».

Οι καταστροφικές ενέργειες του Πούτιν —μεταξύ των οποίων και η ερήμωση των εβραϊκών κοινοτήτων— καθιστούν σαφές ότι ψεύδεται όταν λέγει πως σκοπός του είναι να διασφαλίσει την ευημερία οποιουδήποτε.

Εκ πρώτης όψεως, η συκοφαντία του Πούτιν είναι παράλογη, όχι δε ελάχιστα διότι ο Ουκρανός Πρόεδρος Βολοντίμιρ Ζελένσκι είναι Εβραίος και έχει δηλώσει ότι μέλη της

οικογένειάς του σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Επίσης, δεν υπάρχει καμία απόδειξη ότι στην Ουκρανία λαμβάνουν χώρα πρόσφατα μαζικές δολοφονίες ή εθνοκαθάρσεις. Επιπλέον, ο χαρακτηρισμός των εχθρών ως Ναζί αποτελεί στη Ρωσία κοινό πολιτικό τέχνασμα, ιδίως εκ μέρους ενός ηγέτη που ευνοεί εκστρατείες παραπληροφόρησης και επιδιώκει να υποδαυλίσει αισθήματα εθνικής εκδίκησης εναντίον ενός αντιπάλου του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, προκειμένου να δικαιολογήσει την κατάκτηση.

Αλλά, μολονότι ο Πούτιν επιδίδεται σε προπαγάνδα, είναι επίσης αλήθεια ότι η Ουκρανία έχει ένα πραγματικό ναζιστικό πρόβλημα — τόσο στο παρελθόν όσο και στο παρόν. Οι καταστροφικές ενέργειες του Πούτιν — μεταξύ των οποίων και η ερήμωση εβραϊκών κοινοτήτων — καθιστούν σαφές ότι ψεύδεται όταν λέγει πως σκοπός του είναι να διασφαλίσει την ευημερία οποιουδήποτε. Αλλά, όσο σημαντικό κι αν είναι να υπερασπισθεί κανείς την κίτρινογάλαξη σημαία απέναντι στη βάνουση επιθετικότητα του Κρεμλίνου, θα ήταν επικίνδυνη παράλειψη να αρνηθεί την αντισημιτική ιστορία της Ουκρανίας και τη συνεργασία της με τους ναζί του Χίτλερ, καθώς και την ύστερη αποδοχή νεοναζιστικών παρατάξεων σε ορισμένους κύκλους.

Γιατί γίνεται λόγος για τους Ουκρανούς που τρέπονται σε φυγή με τόση συμπάθεια; Είναι λευκοί.

Την παραμονή του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, η Ουκρανία φιλοξενούσε μία από τις μεγαλύτερες εβραϊκές κοινότητες στην Ευρώπη, με εκτιμήσεις που φθάνουν έως και τα 2,7 εκατομμύρια, ένας αξιοσημείωτος αριθμός αν ληφθεί υπόψη το μακρό ιστορικό της περιοχής σε αντισημιτισμό και πογκρόμ. Έως το τέλος, περισσότεροι από τους μισούς θα εξοντώνονταν. Όταν τα γερμανικά στρατεύματα κατέλαβαν το Κίεβο το 1941, έγιναν δεκτά με πανό που έγραφαν «Heil Hitler». Λίγο αργότερα, σχεδόν 34.000 Εβραίοι —μαζί με Ρομά και άλλους «ανεπιθύμητους»— συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν πεζή σε αγρούς έξω από την πόλη, με το πρόσχημα της μετεγκατάστασης, μόνο και μόνο για να σφαγιαστούν σε αυτό που έγινε γνωστό ως το «Ολοκαύτωμα διά των σφαιρών».

Η χαράδρα του Μπάμπιν Γιαρ συνέχισε να γεμίζει ως ομαδικός τάφος επί δύο έτη. Με έως και 100.000 δολοφονημένους εκεί, κατέστη ένας από τους μεγαλύτερους μεμονωμένους τόπους μαζικής εξόντωσης του Ολοκαυτώματος εκτός του Άουσβιτς και άλλων στρατοπέδων θανάτου. Οι ερευνητές έχουν επισημάνει τον κεντρικό ρόλο που διαδραμάτισαν οι ντόπιοι στην εκτέλεση των ναζιστικών διαταγών θανάτωσης στον τόπο αυτό.

Σήμερα, η Ουκρανία αριθμεί από 56.000 έως 140.000 Εβραίους, οι οποίοι απολαμβάνουν ελευθερίες και προστασίες που οι παππούδες τους δεν θα μπορούσαν ποτέ να είχαν φανταστεί. Σε αυτές περιλαμβάνεται και ένας επικαιροποιημένος νόμος που ψηφίστηκε τον περασμένο μήνα και ποινικοποιεί τις αντισημιτικές πράξεις. Δυστυχώς, ο νόμος αποσκοπούσε στην αντιμετώπιση μιας έντονης αύξησης των δημόσιων εκδηλώσεων μισαλλοδοξίας, συμπεριλαμβανομένων βανδαλισμών συναγωγών και εβραϊκών μνημείων με σβάστικες, καθώς και ανατριχιαστικών πορειών στο Κίεβο και σε άλλες πόλεις που εξυμνούσαν τα Waffen SS.

Σε μία ακόμη δυσσίωση εξέλιξη, η Ουκρανία τα τελευταία χρόνια έχει ανεγείρει πληθώρα αγαλμάτων προς τιμήν Ουκρανών εθνικιστών, των οποίων η κληρονομιά είναι στιγματισμένη από το αδιαμφισβήτητο ιστορικό τους ως υποκατάστατων συνεργατών των Ναζί. Η εφημερίδα Forward κατέγραψε ορισμένους από αυτούς τους αξιοκατάκριτους, περιλαμβανομένου του Στεπάν Μπαντέρα, ηγέτη της Οργάνωσης Ουκρανών Εθνικιστών (OUN), του οποίου οι οπαδοί ενήργησαν ως μέλη τοπικών πολιτοφυλακών για τα SS και τον γερμανικό στρατό. «Η Ουκρανία διαθέτει αρκετές δεκάδες μνημεία και δεκάδες ονομασίες οδών που εξυμνούν αυτόν τον συνεργάτη των Ναζί, αρκετά ώστε να απαιτούνται δύο ξεχωριστές σελίδες στη Wikipedia», έγραψε η Forward.

Ένα ακόμη συχνά τιμώμενο πρόσωπο είναι ο Ρόμαν Σουχέβιτς, ο οποίος τιμάται ως Ουκρανός μαχητής της ελευθερίας, αλλά υπήρξε επίσης ηγέτης μιας διαβόητης ναζιστικής επικουρικής αστυνομικής μονάδας, η οποία, όπως σημειώνει η Forward, ήταν «υπεύθυνη για τη σφαγή χιλιάδων Εβραίων και ... Πολωνών». Έχουν επίσης ανεγερθεί αγάλματα προς τιμήν του Γιαροσλάβ Στέτσκο, άλλοτε προέδρου της OUN, ο οποίος έγραψε: «Επιμένω στην εξόντωση των Εβραίων στην Ουκρανία».

Οι ακροδεξιές ομάδες έχουν επίσης αποκτήσει πολιτική βαρύτητα κατά την περασμένη δεκαετία, καμία πιο ανατριχιαστική από τη Svoboda (πρώην Σοσιαλ-Εθνικό Κόμμα της Ουκρανίας), της οποίας ο ηγέτης ισχυρίστηκε ότι η χώρα ελεγχόταν από μια «Μοσχοβιτοεβραϊκή μαφία» και της οποίας ο υπαρχηγός χρησιμοποίησε έναν αντισημιτικό υβριστικό χαρακτηρισμό για να περιγράψει την εβραϊκή καταγωγή, γεννημένη στην Ουκρανία, ηθοποιό Μίλα Κούνις. Η Svoboda έχει στείλει αρκετά μέλη στο Κοινοβούλιο της Ουκρανίας, μεταξύ των οποίων και έναν που αποκάλεσε το Ολοκαύτωμα «φωτεινή περίοδο» στην ανθρώπινη ιστορία, σύμφωνα με το Foreign Policy.

Εξίσου ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι νεοναζί συγκαταλέγονται σε ορισμένες από τις ολόένα αυξανόμενες τάξεις των εθελοντικών ταγμάτων της Ουκρανίας. Είναι σκληραγωγημένοι στη μάχη, έπειτα από τη συμμετοχή τους σε μερικές από τις σφοδρότερες οδομαχίες εναντίον των υποστηριζόμενων από τη Μόσχα αυτονομιστών στην ανατολική Ουκρανία, μετά την εισβολή του Πούτιν στην Κριμαία το 2014. Ένα από αυτά είναι το Τάγμα Αζόφ, που ιδρύθηκε από έναν δηλωμένο υπέρμαχο της λευκής υπεροχής, ο οποίος ισχυριζόταν ότι ο εθνικός σκοπός της Ουκρανίας ήταν να απαλλάξει τη χώρα από τους Εβραίους και άλλες κατώτερες φυλές. Το 2018, το Κογκρέσο των ΗΠΑ όρισε ότι η βοήθειά του προς την Ουκρανία δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί «για την παροχή όπλων, εκπαίδευσης ή άλλης βοήθειας στο Τάγμα Αζόφ». Παρ' όλα αυτά, το Αζόφ είναι πλέον επίσημο μέλος της Εθνικής Φρουράς της Ουκρανίας.

Βεβαίως, κανένα από αυτό το ταραχώδες πλαίσιο δεν δικαιολογεί τη δυστυχία που έχει πλήξει τους Ουκρανούς κατά τη διάρκεια των τελευταίων αρκετών εβδομάδων — και είναι απίθανο ο Πούτιν να παρακινήθηκε από οτιδήποτε από αυτά όταν εξαπέλυσε την εισβολή του. Πράγματι, εξαιτίας του Πούτιν, οι Εβραίοι που κατοικούν στην Οδησό, στο Χάρκοβο και σε άλλες ανατολικές πόλεις τελούν υπό ακραία δοκιμασία. Ενώ πολλοί έχουν καταφύγει σε τοπικές συναγωγές και εβραϊκά κέντρα, άλλοι έχουν διαφύγει σε ξένες χώρες, συμπεριλαμβανομένου του Ισραήλ, το οποίο έχει παροτρύνει όλους τους Εβραίους να εγκαταλείψουν την Ουκρανία.

Οι ίδιοι οι παππούδες και οι γιαγιάδες μου αναγκάστηκαν να διαφύγουν από τη δυτική Ουκρανία για να ξεφύγουν από τους διωγμούς, και είναι τραγικό να βλέπει κανείς αυτόν τον κύκλο να συνεχίζεται. Εάν η χώρα εκφυλιστεί σε χάος και εξέγερση, οι Εβραίοι θα μπορούσαν για μία ακόμη φορά να διατρέξουν κίνδυνο από ορισμένους συμπολίτες τους. Η μη αναγνώριση αυτής της απειλής σημαίνει ότι ελάχιστα γίνονται για να υπάρξει προφύλαξη απέναντί της.

Αλλ' ἔστω καὶ ἐὰν ὀρισμένα στοιχεῖα τῆς χώρας ἔχουν ἐμπλακεῖ με ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐπαχθῆ κινήματα τῆς ἱστορίας, τὸ νὰ σταθεῖ κανεὶς με τὴν Οὐκρανία εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ ἐντιμὴ στάση ποὺ πρέπει νὰ τηρηθεῖ σ' αὐτὸ τὸ δράμα. Αὐτὴ τῆ στιγμῆ, κάθε ἡμέρα ποὺ ὁ Πούτιν κλιμακώνει τὴν ἐπίθεσή του ἐναντίον τοῦ οὐκρανικοῦ λαοῦ με ζῆλο ὀλοκληρωτικῆς καταστροφῆς, εἶναι δύσκολο νὰ μὴ διακρίνει κανεὶς ποῖος ἀληθινὰ ἀξίζει τὴ λέξη ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ Ν.

Άλεν Ριπ, 5 Μαρτίου 2022 – Πηγή

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο μας.

«Εκείνοι που δεν μπορούν να θυμούνται το παρελθόν είναι καταδικασμένοι να το επαναλάβουν.» George Santayana.

«Όλα όσα ο Θεός έχει προσδιορίσει στην προφητική ιστορία ότι έπρεπε να εκπληρωθούν στο παρελθόν, έχουν εκπληρωθεί· και όλα όσα μέλλουν ακόμη να έλθουν, κατά τη σειρά τους, θα εκπληρωθούν. Ο Δανιήλ, ο προφήτης του Θεού, στέκεται στη θέση του. Ο Ιωάννης στέκεται στη θέση του. Στην Αποκάλυψη ο Λέων της φυλής του Ιούδα έχει ανοίξει στους σπουδαστές της προφητείας το βιβλίο του Δανιήλ, και έτσι ο Δανιήλ στέκεται στη θέση του. Φέρει τη μαρτυρία του, εκείνο το οποίο ο Κύριος τού αποκάλυψε σε όραση σχετικά με τα μεγάλα και επίσημα γεγονότα τα οποία πρέπει να γνωρίζουμε, καθώς στεκόμαστε στο ίδιο το κατώφλι της εκπλήρωσής τους.»

«Στην ιστορία και στην προφητεία, ο Λόγος του Θεού παρουσιάζει τη μακροχρόνια σύγκρουση μεταξύ της αλήθειας και της πλάνης. Η σύγκρουση αυτή εξακολουθεί ακόμη να βρίσκεται σε εξέλιξη. Εκείνα που υπήρξαν, θα επαναληφθούν. Παλαιές διαμάχες θα αναζωπυρωθούν, και νέες θεωρίες θα αναφύονται διαρκώς. Αλλ' ο λαός του Θεού, ο οποίος, με την πίστη του και με την εκπλήρωση της προφητείας, έχει διαδραματίσει ρόλο στην αναγγελία των μηνυμάτων του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου, γνωρίζει πού στέκεται. Έχει μια πείρα πολυτιμότερη από το καθαρό χρυσάφι. Οφείλει να στέκεται σταθερός ως βράχος, κρατώντας ακλόνητη μέχρι τέλους την αρχική του πεποίθηση.» Selected Messages, βιβλίο 2, 109.